

Sissel Skalpe

Sissel Skalpe døde 18. februar, 76 år gammel etter et par år med sviktende helse. Sissel utdannet seg til tannlege i Oslo og for 40 år siden begynte hennes utrolige karriere som tillitsvalgt i Oslo Tannlegeselskap. I 1980 var hun for første gang på NTFs representantskapsmøte. I årene deretter møtte hun utallige ganger i representantskapet. I 1983 ble hun viseformann i OTS, og i 1984 og 1985 ledet Sissel Oslo Tannlegeselskap som foreningens «formann». I 1988 ble hun medlem av redaksjonskomiteen for Oslo-tannlegenes OTS-nytt, et blad hun i de neste tyve år var med på å forme. I 2005 var hun ansvarlig redaktør for bladet, men fortsatte etter det som medlem i redaksjonskomiteen ut 2008. I 1995 ble Sissel sekretær for Oslotannlegenes styre. Denne oppgaven innebar at hun i ti år skrev alle styreforberatene. For hvert møte serverte hun hjemmelaget middag til styremedlemmene som kom rett fra jobb. Det var billigere enn bestilt møtemat, det var ikke minst derfor Sissel stod på kjøkkenet. Det skulle ikke sløses med foreningens midler. Selv om denne beretningen om Sissels aktivitet for Oslo tannlegeselskap/tannlegeforening bare er å skimme overflaten av alt det Sissel gjorde for foreningen og dens

medlemmer, får man et inntrykk av det hun gjorde og stod for. Ikke ufortjent ble hun derfor tildelt foreningens hederstegn, Den Gyldne Tand i sølv i 1986 og i gull i 1989.

Sissel hadde et sterkt engasjement for barns og særlig funksjonshemmede barns tannhelse, og hun behandlet mange barn fra spesialskoler. I tillegg fikk hun henvisninger fra kolleger. Der andre kom til kort fikk hun gjennomført nødvendig behandling. I sommerferier stilte hun opp for institusjoner som ikke hadde et behandlingstilbud, eller hun reiste som frivillig til Jerusalem og behandlet palestinske barn. Sissel bidro til å få gjennomslag for kravet om en egen spesialitet i barnetannpleie. Hun ble etter hver selv spesialist og kom aktivt inn som instruktør ved spesialistutdanningen ved Det odontologiske fakultet i Oslo tidlig på 90-tallet. Hun var en meget dyktig kliniker og lærer. Vi lærte klinikk vi aldri kunne lest i en lærebok eller vitenskapelig artikkel. Alle pasienter skulle få behandling, og syke og funksjonshemmede skulle prioriteres. Vi lærte om kommunikasjon, omsorg og respekt for små og sårbare pasienter. De elsket Sissel og hun dem.

I 2003 ble Sissel æresmedlem av Oslo Tannlegeselskap og utmerket med Den Gyldne Tands ærestegn. Men, hun trakk seg likevel ikke tilbake. Hun fikk foreningens pensjonister på bena og inviterte til samvær i Honnørklubben. Hun organiserte foredragsholdere, gjerne fra foreningens egne rekke og lagde og serverte tre-retters middager for tredve fornøyde deltakere helt frem til sommeren 2010. Det er ikke minst på grunn av Sissels utrolige innsats at Oslo tannlegeforenings Honnørklubb eksisterer i dag.

Sissel stilte opp og hjalp til ved alle anledninger, både ved faglige og private sammenkomster. Hun påtok seg en mengde oppgaver som hun løste med stort engasjement. Men hun var beskjeden og ønsket ikke stor oppmerksomhet rundt alt hun bidro med. Det var mange som hadde noe å takke Sissel for. Ved bisettelsen i Haslum lille krematorium var det mer enn fullt.

Vi minnes Sissel i takknemlighet!

På vegne av kolleger og venner

Ingrid D. Halle

Anne Rønneberg

Anne Beate Sønju

Clasen Kari Storhaug

Sissel

Sakte ble Sissel borte,
på vei til et annet sted
der menneskesinn er samlet,
der kroppen ikke er med!

Det var rart da hun satt der helt stille,
hun som alltid tok i et tak,
som lyttet og inspirerte
samme hva det var for slags sak!

Men Sissel hadde en kjerne
av lysende intellekt
som glimtet til inntil det siste,
vi så det, og tilla det vekt!

Vi vil takke deg, kjære Sissel
for ditt engasjement
til beste for oss alle.
Vi gir deg høyeste rang!

Ingrid 24. februar 2012.